* * *

Der kvotshkes a feder,
vi a papelyate tsvayg,
hot a vintl farvorfn
tsu dem odler in shtayg.

Badarft volt ir zen,
vi nit af keyn shpas
iz gevorn der odler
af dem feder in kaas.

Getsupt un geshmisn,
geflikt un gerisn,
nit gevolt fun im hern,
nit gevolt fun im visn.

Ikh bin geshtanen,
getrakht fun derfun -
ikh volt dos zelbe
mistome geton.

* * *

Eine Entenfeder,
aschgrau wie ein Zweig,
hat ein Windhauch verweht
zum Adler in den Käfig.

Ihr hättet sehen sollen,
wie voller Ernst
der Adler über die
Feder in Zorn geriet.

Er zerrte und drosch,
er rupfte und riß,
wollte nichts von ihr hören,
wollte nichts von ihr wissen.

Ich stand da
und dachte darüber nach -
ich hätte zweifellos
genau so gehandelt.

* * *

דער קוואָטשקעס א פעדער,
ווי א פאפעליאטע צווײַג,
האָט א ווינטל פארוואָרפן
צו דעם אָדלער אין שטײַג.

באדארפט וואָלט איר זען,
ווי ניט אף קיין שפאס
איז געוואָרן דער אָדלער
אף דעם פעדער אין קאס.

געצופט און געשמיסן,
געפליקט און געריסן,
ניט געוואָלט פון אים הערן,
ניט געוואָלט פון אים וויסן.

איך בין געשטאנען,
געטראכט פון דערפון —
איך וואָלט דאָס זעלבע
מיסטאמע געטאָן.

Shike Driz - fun: "Harbst" (lider), Moskve 1978

transliterirt un ibergezetst fun Martin Quetsche - www.schmarowotsnik.de